

{phocagallery view=category|categoryid=15|imageid=110|float=left|minboxwidth=170}V pátek večer už téměř za tmy jsme odjížděli z autobusového nádraží Liberec. Když jsme dorazili do Bedřichova, byla už úplná tma, nás bylo pomálu a vydali jsme se směr terky chalupa, která byla celkem kousek, i když někteří, zejména ti menší a důvěřivější žili v iluzi, že jsme ušli dvacet pět kilometrů a více, stále se ptali když už tam budeme a po příchodu do chalupy byly šťastni že zvladli tuto „turu“.

Po vybalení, ubydení a navečeření se šli plnit ještě nějaké úkoly s mapou, nevím přesně jaké, jelikož jsem se toho nezúčastnila jelikož jsem už asi velká, ale bylo to jistě zajímavé. Poté jsme hráli nervíky s knoflíky, ovšem tato hra se trochu vymkla kontrole a po zbytek večera jsme se bavili jen knoflíky přivázanými na provázek, a s touto „hračkou“ jsme vymyšleny různé triky, fígle a kousky což nás velice unavilo a šli jsme spat.

Po sobotní snídani jsme se vydali ven, kluci nás vedli podle mapy, střídali se a ani jsme nezabloudili. Došli jsme až na Slovanku, kde jsme se jen tak lehce pokochali výhledem do okolí, jelikož byla mlha a Slovanka byla zavřena, tak nic moc, ale aspoň se k nám vrátila Terka, která ráno odjela aby si prohlídla novou školu. Opodál v lese jsme hráli na majáky a schovávání stromů. Cestou zpátky se k nám přidal Bobr s Lukýnem a spolu s nimi jsme se pak vrátili k chalupě, kde jsme si zahráli na schovávanou, na obry a trpaslíky a kam až, dalo nám velký problém si vzpomenout na pravidla, jako malý jsme to hráli tolikrát, ale pravidla si pamatoval každý jinak. Po obědě byl odpolední klid a po něm jsme znovu vyrazili ven, i když tentokrát už ne tak daleko, pouze na hřiště, které bylo opodál od chalupy. Tady jsme si až nečekaně dlouho vyhráli se třemi míčky (malý, fotbalový, volejbalový), házeli jsme si s nimi, házeli s nimi po ostatních a taky okolo nás, když už to bylo opravdu dlouho tak jsme začali hrát na čarodějnice a trpaslíky, u čehož jsme se seznámili se stromem oživovátkem u kterého jsme se oživovali. Hráli jsme ještě spoustu her jako byla plácaná, na majáky až se začalo pomalu stmívat a nakonec byla tma. Naší novou zábavou bylo malé červené světýlko od kola, s kterým se vymýšlely nové hry, jako tajné předávání zhasnutého světýlka, předávání rozsvíceného světýlka a jiné, když už jsme nic nevymysleli, vrátili jsme se k chalupě a tam hráli ještě klasiky jako je facka a nějaké škrčení. Večer byl ve znamení kreslení a malování příšerek, kdy si každý maloval svojí příšerku podle toho jaké mu padlo číslo na kostce, bavilo nás to tolik, že jsme si namalovali i dvě příšerky a pak šli spinkat.

Nedělní snídani byla zpestřena hledáním hnědé voskovky, kvůli které byla obrácena na ruby a prohledána snad celá kuchyně, i když marně, jelikož celou dobu byla v kapce u malého Járy. Po šťastném nalezení voskovky jsme si zabalili, poklidili a zahráli karty, tentokrát byli hitem karty 6. bere. Naobědvaní jsme se vydali v klidu na autobus, i když ten klid netrval moc dlouho, jelikož jsme nestíhali, popobíhali jsme cestou a v závěrečné části, což bylo někde od půlky Bedřichova jsme plně běželi na autobus, který jsme našťestí stihli. Udýchání jsme vlezli do autobusu a jeli domu.

Třídeňák do Bedřichova

Napsal uživatel Kamča

Fotogalerie z výletu:

```
{phocagallery  
view=category|categoryid=15|limitstart=0|limitcount=0|imageshadow=none|type=1}
```